

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► **B** NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/1806

ze dne 14. listopadu 2018,

kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

(kodifikované znění)

(Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 39)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Nářízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/592 ze dne 10. dubna 2019	L 103I	1	12.4.2019
► <u>M2</u>	Nářízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/222 ze dne 1. prosince 2022	L 32	1	3.2.2023

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU)
2018/1806**

ze dne 14. listopadu 2018,

kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

(kodifikované znění)

Článek 1

Toto nařízení stanoví třetí země, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti nebo jsou od této povinnosti osvobozeni, na základě hodnocení provedeného případ od případu a zaměřeného na různá kritéria týkající se mimo jiné nedovoleného přistěhovalectví, veřejného pořádku a bezpečnosti, hospodářských přínosů, především z hlediska cestovního ruchu a zahraničního obchodu, a vnějších vztahů Unie s dotčenými třetími zeměmi, včetně zejména zvážení otázky lidských práv a základních svobod, jakož i důsledků regionální soudržnosti a vzájemnosti.

Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se „vízem“ rozumí vízum ve smyslu v čl. 2 bodu 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ⁽¹⁾.

Článek 3

1. Státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze I jsou povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum.

2. Aniž jsou dotčeny závazky vyplývající z Evropské dohody o zrušení víz pro uprchlíky Rady Evropy, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, musí mít osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti při překračování vnějších hranic členských států vízum, pokud třetí země, ve které pobývají a která jim jejich cestovní doklad vydala, patří mezi země uvedené na seznamu v příloze I tohoto nařízení.

Článek 4

1. Státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze II jsou osvobozeni od vízové povinnosti stanovené v čl. 3 odst. 1 pro pobyty, jejichž celková délka nepřekročí 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

▼B

2. Od vízové povinnosti jsou dále osvobozeny tyto osoby:
 - a) státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze I tohoto nařízení, kteří jsou držiteli povolení pro malý pohraniční styk vydaného členskými státy na základě nařízení (ES) č. 1931/2006, vykonávají-li tito držitelé své právo v rámci režimu malého pohraničního styku;
 - b) žáci, kteří jsou státními příslušníky třetí země uvedené na seznamu v příloze I tohoto nařízení, kteří pobývají v některém členském státě uplatňujícím rozhodnutí Rady 94/795/SVV ⁽¹⁾ a kteří cestují v rámci školního zájezdu jako členové skupiny žáků v doprovodu učitele dotyčné školy;
 - c) osoby s přiznaným postavením uprchlíka, osoby bez státní příslušnosti a jiné osoby, které nemají státní příslušnost žádné země, a které pobývají v některém členském státě a jsou držiteli cestovního dokladu vydaného tímto členským státem.

Článek 5

Státní příslušníci nových třetích zemí, které dříve byly součástí třetích zemí uvedených na seznamech v přílohách I a II, samostatně podléhají článkům 3 a 4, dokud Rada nerozhodne jinak postupem stanoveným v příslušných ustanoveních Smlouvy o fungování EU.

Článek 6

1. Členský stát může stanovit výjimky z vízové povinnosti stanovené v článku 3 nebo z osvobození od vízové povinnosti stanoveného v článku 4, pokud jde o:
 - a) držitele diplomatických pasů, služebních/úředních pasů nebo zvláštních pasů;
 - b) členy civilních leteckých a námořních posádek při plnění jejich pracovních povinností;
 - c) členy civilních námořních posádek, kteří vystupují na břeh a jsou držiteli průkazu totožnosti námořníka vydaného v souladu s úmluvami Mezinárodní organizace práce č. 108 ze dne 13. května 1958 nebo č. 185 ze dne 19. června 2003 nebo v souladu s Úmluvou Mezinárodní námořní organizace o usnadnění mezinárodní námořní dopravy ze dne 9. dubna 1965;
 - d) posádky a členy nouzových nebo záchranných misí v případě pohromy nebo nehody;
 - e) členy civilních posádek lodí plavících se v mezinárodních vnitrozemských vodách;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 94/795/SVV ze dne 30. listopadu 1994 o společné akci přijaté Radou na základě čl. K.3 odst. 2 písm. b) Smlouvy o Evropské unii týkající se možnosti cestování žáků ze třetích zemí s bydlištěm v některém členském státě (Úř. věst. L 327, 19.12.1994, s. 1).

▼B

f) držitele cestovních dokladů vydaných mezinárodními mezivládními organizacemi, jejichž členem je alespoň jeden členský stát, nebo jinými subjekty, které dotčené členské státy uznaly za subjekty mezinárodního práva, zaměstnancům těchto organizací nebo subjektů.

2. Členský stát může od vízové povinnosti stanovené v článku 3 osvobodit:

a) žáka, který má státní příslušnost třetí země uvedené na seznamu v příloze I, který pobývá ve třetí zemi uvedené na seznamu v příloze II nebo ve Švýcarsku a Lichtenštejnsku a který cestuje v rámci školního zájezdu jako členové skupiny žáků v doprovodu učitele dotčené školy;

b) osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti, pokud třetí země, ve které pobývají a která jim vydala jejich cestovní doklad, patří mezi třetí země uvedené v příloze II;

c) příslušníky ozbrojených sil, kteří cestují v rámci NATO nebo programu Partnerství pro mír, a držitele dokladů o totožnosti a rozkazů k přesunu, jež jsou stanoveny Úmluvou mezi účastníky Severoatlantické smlouvy o statusu jejich ozbrojených sil ze dne 19. června 1951;

▼M1

d) aniž jsou dotčeny požadavky vyplývající z Evropské dohody o zrušení víz pro uprchlíky Rady Evropy, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, osoby s přiznaným postavením uprchlíka, osoby bez státní příslušnosti a jiné osoby, které nemají státní příslušnost žádné země a pobývají v Irsku a jsou držiteli cestovního dokladu vydaného Irskem a uznaného dotčeným členským státem.

▼B

3. Členský stát může učinit výjimky z osvobození od vízové povinnosti stanovené v článku 4, pokud jde o osoby, které vykonávají během svého pobytu výdělečnou činnost.

Článek 7

Uplatňuje-li třetí země uvedená na seznamu v příloze II vízovou povinnost na státní příslušníky alespoň jednoho členského státu, použijí se tato ustanovení:

a) do 30 dnů od zavedení vízové povinnosti třetí zemí dotčený členský stát tuto skutečnost písemně oznámí Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Toto oznámení:

i) uvede datum zavedení vízové povinnosti a druhy dotčených cestovních dokladů a víz;

ii) obsahuje podrobné vysvětlení předběžných opatření, která dotčený členský stát přijal za účelem zajištění bezvízového styku s danou třetí zemí, a dále veškeré důležité informace.

▼ B

Komise informaci o tomto oznámení bezodkladně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*, včetně informace o datu zavedení vízové povinnosti a druzích dotčených cestovních dokladů a víz.

Pokud se třetí země rozhodne zrušit vízovou povinnost před uplynutím lhůty uvedené v prvním pododstavci tohoto písmene, uvedené oznámení se neučiní nebo se zruší a informace se nezveřejní;

- b) Komise neprodleně po dni zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a po konzultaci s dotčeným členským státem podnikne kroky u orgánů dotčené třetí země, zejména v politické, hospodářské a obchodní oblasti, s cílem obnovit nebo zavést bezvízový styk a o těchto krocích bezodkladně informuje Evropský parlament a Radu;
- c) pokud do 90 dní ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a přes veškeré kroky podniknuté v souladu s písmenem b) třetí země vízovou povinnost nezruší, může dotčený členský stát požádat Komisi, aby pozastavila osvobození od vízové povinnosti pro určité kategorie státních příslušníků této třetí země. Pokud členský stát tuto žádost podá, informuje o ní Evropský parlament a Radu;
- d) Komise při zvažování dalších kroků podle písmene e), f) nebo h) zohlední výsledek opatření přijatých dotčeným členským státem za účelem zajištění bezvízového styku s dotčenou třetí zemí, kroky podniknuté v souladu s písmenem b) a dopad pozastavení osvobození od vízové povinnosti na vnější vztahy Unie a jejích členských států s danou třetí zemí;
- e) pokud dotčená třetí země vízovou povinnost nezruší, Komise nejpozději do šesti měsíců ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a poté v intervalech nepřekračujících šest měsíců v rámci celkového období, které nesmí překročit den, kdy akt v přenesené pravomoci uvedený v písmenu f) vstoupí v platnost nebo kdy je proti němu vyslovena námitka:
- i) přijme na žádost dotčeného členského státu nebo z vlastního podnětu prováděcí akt, kterým se dočasně pozastaví osvobození určitých kategorií státních příslušníků dotčené třetí země od vízové povinnosti na dobu nejvýše šesti měsíců. Tento prováděcí akt stanoví do 90 dnů od svého vstupu v platnost den, od něhož pozastavení osvobození od vízové povinnosti nabude účinku, přičemž se zohlední zdroje, které mají k dispozici konzuláty členských států. Při přijímání následných prováděcích aktů může Komise dobu tohoto pozastavení prodloužit o další období nepřekračující šest měsíců a může upravit kategorie státních příslušníků dané třetí země, na něž se pozastavení osvobození od vízové povinnosti vztahuje.

▼B

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2. Aniž je dotčeno uplatňování článku 6, jsou během doby trvání pozastavení všechny kategorie státních příslušníků třetí země uvedené v prováděcím aktu povinny mít při překračování vnějších hranic členských států vízum; nebo

- ii) předloží výboru uvedenému v čl. 11 odst. 1 zprávu obsahující posouzení situace a uvádějící důvody, proč se rozhodla nepozastavit osvobození od vízové povinnosti, a informuje o tom Evropský parlament a Radu.

Všechny významné faktory, jako jsou ty, které jsou uvedeny v písmenu d), se v uvedené zprávě zohlední. Evropský parlament a Rada mohou na základě této zprávy vést politickou diskusi;

- f) pokud do 24 měsíců ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce dotyčná třetí země vízovou povinnost nezruší, Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10, kterým se dočasně pozastaví osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky uvedené třetí země na dobu 12 měsíců. Tento akt v přenesené pravomoci stanoví do 90 dnů od svého vstupu v platnost den, od něhož pozastavení osvobození od vízové povinnosti nabude účinku, přičemž se zohlední zdroje, které mají k dispozici konzuláty členských států, a pozměnění odpovídajícím způsobem přílohu II. Tato změna se provede tak, že se k názvu dané třetí země připojí poznámka pod čarou uvádějící, že osvobození od vízové povinnosti týkající se této třetí země je pozastaveno, a upřesňující dobu trvání tohoto pozastavení.

Dnem, kdy pozastavení osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky dotyčné třetí země nabude účinku, nebo kdy je vyslovena námitka proti aktu v přenesené pravomoci podle čl. 10 odst. 7, končí platnost jakéhokoliv prováděcího aktu přijatého podle písmene e) tohoto článku, který se této třetí země týká. Pokud Komise předloží legislativní návrh v souladu s písmenem h), prodlužuje se doba pozastavení osvobození od vízové povinnosti uvedená v prvním pododstavci tohoto písmene o dalších šest měsíců. Poznámka pod čarou uvedená ve zmíněném pododstavci se odpovídajícím způsobem pozmění.

Aniž je dotčeno uplatňování článku 6, jsou během období tohoto pozastavení státní příslušníci třetí země, na niž se akt v přenesené pravomoci vztahuje, povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum;

- g) jakékoli následné oznámení učiněné dalším členským státem podle písmene a), týkající se stejné třetí země během období uplatňování opatření přijatých podle písmene e) nebo f) s ohledem na tuto třetí zemi se zahrne do probíhajících postupů, aniž by byly prodlouženy lhůty nebo doby stanovené v uvedených písmenech;

▼B

- h) pokud dotyčná třetí země nezruší vízovou povinnost do šesti měsíců ode dne, kdy akt v přenesené pravomoci podle písmene f) vstoupil v platnost, může Komise předložit legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na danou třetí zemi z přílohy II do přílohy I;
- i) postupy podle písmen e), f) a h) není dotčeno právo Komise, aby kdykoliv předložila legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na danou třetí zemi z přílohy II do přílohy I;
- j) pokud daná třetí země vízovou povinnost zruší, dotčený členský stát tuto skutečnost okamžitě oznámí Evropskému parlamentu, Radě a Komisi. Toto oznámení Komise neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Platnost jakéhokoliv prováděcího aktu nebo aktu v přenesené pravomoci přijatých podle písmene e) nebo f) a týkajících se dané třetí země končí sedm dní po zveřejnění podle prvního pododstavce tohoto písmene. Pokud daná třetí země zavedla vízovou povinnost pro státní příslušníky dvou nebo více členských států, končí platnost prováděcího aktu nebo aktu v přenesené pravomoci týkajících se této třetí země sedm dní po zveřejnění oznámení týkajícího se posledního členského státu, jehož státní příslušníci podléhali vízové povinnosti ze strany uvedené třetí země. Poznámka pod čarou uvedená v písm. f) prvním pododstavci se vymaže po skončení platnosti dotyčného aktu v přenesené pravomoci. Informace o tomto skončení platnosti Komise neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Pokud daná třetí země vízovou povinnost zruší a dotčený členský stát tuto skutečnost neoznámí v souladu s prvním pododstavcem tohoto písmene, Komise z vlastního podnětu neprodleně přistoupí ke zveřejnění podle uvedeného pododstavce a použije se druhý pododstavec tohoto písmene.

Článek 8

1. Odchylně od článku 4 se osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky určité třetí země uvedené na seznamu v příloze II na základě relevantních a objektivních údajů v souladu s tímto článkem dočasně pozastaví.

2. Členský stát může učinit oznámení Komisi, pokud se během dvouměsíčního období potýká, ve srovnání se stejným obdobím předchozího roku či obdobím posledních dvou měsíců před zavedením osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky určité třetí země uvedené na seznamu v příloze II, s jednou či více z těchto okolností:

- a) s podstatným nárůstem počtu státních příslušníků uvedené třetí země, jimž byl odepřen vstup nebo o nichž se zjistí, že na území členského státu pobývají neoprávněně;
- b) s podstatným nárůstem počtu žádostí o azyl podaných státními příslušníky uvedené třetí země s nízkou mírou uznávání;

▼ B

- c) se snížením míry spolupráce s uvedenou třetí zemí v oblasti zpětného přebírání osob, doloženým odpovídajícími údaji, zejména s podstatným nárůstem míry zamítnutých žádostí o zpětné převzetí podaných členským státem uvedené třetí zemi ohledně jejích státních příslušníků, nebo je-li taková povinnost stanovena v dohodě o zpětném přebírání osob uzavřené mezi Uníí nebo uvedeným členským státem a uvedenou třetí zemí, ohledně státních příslušníků třetích zemí, kteří přešli přes danou třetí zemi;
- d) s nárůstem rizik nebo bezprostředním ohrožením veřejného pořádku nebo vnitřní bezpečnosti členských států, zejména s podstatným nárůstem závažných trestných činů spojených se státními příslušníky uvedené třetí země, doloženým objektivními, konkrétními a relevantními informacemi a údaji poskytnutými příslušnými orgány.

Oznámení uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce musí uvádět důvody, na nichž se zakládá, a zahrnovat příslušné údaje a statistiky, jakož i podrobné vysvětlení předběžných opatření, která dotčený členský stát přijal k nápravě situace. Dotčený členský stát může ve svém oznámení uvést kategorie státních příslušníků dotčené třetí země, na něž se má vztahovat prováděcí akt podle odst. 6 písm. a), a uvede pro to podrobné důvody. Komise o tomto oznámení neprodleně uvědomí Evropský parlament a Radu.

3. Jestliže má Komise při zohlednění příslušných údajů, zpráv a statistik k dispozici konkrétní a spolehlivé informace o tom, že v jednom nebo více členských státech nastaly okolnosti uvedené v odst. 2 písm. a), b), c) nebo d), nebo o tom, že daná třetí země nespolupracuje při zpětném přebírání osob, zejména v případě, kdy mezi uvedenou třetí zemí a Uníí byla uzavřena dohoda o zpětném přebírání osob, uvědomí Komise neprodleně Evropský parlament a Radu o své analýze a použije se odstavec 6.

Pro účely prvního pododstavce, nedostatek spolupráce při zpětném přebírání osob může spočívat například v tom, že tato třetí země:

- zamítá žádosti o zpětné převzetí osob nebo je nevyřizuje včas,
- nevydává včas cestovní doklady pro účely návratu ve lhůtách stanovených v dohodě o zpětném přebírání osob nebo odmítá uznat evropské cestovní doklady vydané po uplynutí lhůt stanovených v dohodě o zpětném přebírání osob, nebo
- vypověděla dohodu o zpětném přebírání osob nebo přerušila její uplatňování.

4. Komise sleduje soustavné plnění zvláštních požadavků, které jsou založeny na článku 1 a byly použity k posouzení toho, zda je vhodné uvolnit vízový režim, třetí zemi, jejíž státní příslušníci byli na základě úspěšného uzavření dialogu o uvolnění vízového režimu mezi Uníí a uvedenou třetí zemí osvobozeni od vízové povinnosti, pokud cestují na území členských států.

▼ B

Kromě toho Komise pravidelně a nejméně jednou ročně podává zprávu Evropskému parlamentu a Radě během období sedmi let po vstupu uvolnění vízového režimu pro uvedenou třetí zemi v platnost, a poté jakmile to Komise považuje za nezbytné, či pokud o to požádá Evropský parlament nebo Rada. Zpráva se zaměří na třetí země, o nichž se Komise na základě konkrétních a spolehlivých informací domnívá, že již neplní určité požadavky.

Pokud ze zprávy Komise vyplýne, že ve vztahu k určité třetí zemi již není splněn jeden nebo více zvláštních požadavků, použije se odstavec 6.

5. Komise posoudí veškerá oznámení podle odstavce 2, přičemž zohlední:

- a) zda nastala některá z okolností uvedených v odstavci 2;
- b) počet členských států zasažených některou z okolností uvedených v odstavci 2;
- c) celkový dopad okolností uvedených v odstavci 2 na situaci v oblasti migrace v Unii, jak vyplývá z údajů poskytnutých členskými státy nebo z údajů, které má Komise k dispozici;
- d) zprávy vypracované Evropskou pohraniční a pobřežní stráží, Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu či Agenturou Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) nebo jakýmkoli jiným orgánem, institucí či jiným subjektem Unie nebo mezinárodní organizací s pravomocí v otázkách, na které se vztahuje toto nařízení, jestliže to okolnosti konkrétního případu vyžadují;
- e) informace, které dotčený členský stát případně poskytl ve svém oznámení v souvislosti s možnými opatřeními podle odst. 6 písm. a);
- f) celkovou otázku veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti v konzultaci s dotčeným členským státem.

O výsledcích svého posouzení uvědomí Komise Evropský parlament a Radu.

6. Pokud na základě analýzy uvedených v odstavci 3, zprávy uvedené v odstavci 4 nebo posouzení uvedeného v odstavci 5 a s ohledem na dopad, který by pozastavení osvobození od vízové povinnosti mělo na vnější vztahy Unie a jejích členských států s dotyčnou třetí zemí, a v úzké spolupráci s touto třetí zemí v zájmu nalezení alternativního dlouhodobého řešení Komise rozhodne, že je třeba přijmout opatření, nebo pokud prostá většina členských států oznámila Komisi existenci okolností uvedených v odst. 2 písm. a), b), c) či d), použijí se tato ustanovení:

▼ B

a) Komise přijme prováděcí akt, jímž se dočasně pozastaví osvobození státních příslušníků dotyčné třetí země od vízové povinnosti na dobu devíti měsíců. Pozastavení se bude vztahovat na určité kategorie státních příslušníků dotyčné třetí země vymezené odkazem na příslušné druhy cestovních dokladů a případně další kritéria. Při určování, na které kategorie se má pozastavení vztahovat, Komise na základě dostupných informací zahrne kategorie, jež jsou dostatečně široké, aby mohly v daných konkrétních případech účinně přispívat k nápravě okolností uvedených v odstavcích 2, 3 a 4, při dodržení zásady proporcionality. Komise přijme prováděcí akt ve lhůtě jednoho měsíce od:

- i) obdržení oznámení uvedeného v odstavci 2,
- ii) okamžiku, kdy obdrží informace uvedené v odstavci 3,
- iii) předložení zprávy uvedené v odstavci 4, nebo
- iv) obdržení oznámení prosté většiny členských států o existenci okolností uvedených v odst. 2 písm. a), b), c) nebo d).

Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2. Stanoví se v něm den, ke kterému má pozastavení osvobození od vízové povinnosti nabýt účinku.

Během doby trvání pozastavení naváže Komise s dotyčnou třetí zemí posílený dialog za účelem nápravy dotyčných okolností.

b) Pokud okolnosti uvedené v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku přetrvávají, přijme Komise nejpozději dva měsíce před uplynutím devítiměsíční lhůty uvedené v písmenu a) tohoto odstavce akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10, kterým se dočasně pozastaví uplatňování přílohy II na období osmnácti měsíců pro všechny státní příslušníky dotčené třetí země. Akt v přenesené pravomoci nabude účinku dnem uplynutí doby platnosti prováděcího aktu uvedeného v písmenu a) tohoto odstavce a změny odpovídajícím způsobem přílohu II. Tato změna se provede tak, že se k názvu dané třetí země připojí poznámka pod čarou uvádějící, že osvobození od vízové povinnosti týkající se této třetí země je pozastaveno, a upřesňující dobu trvání tohoto pozastavení.

Pokud Komise předloží legislativní návrh podle odstavce 7, prodlouží se doba trvání pozastavení osvobození od vízové povinnosti podle aktu v přenesené pravomoci o šest měsíců. Poznámka pod čarou se odpovídajícím způsobem pozmění.

Aniž je dotčeno uplatňování článku 6, jsou během doby trvání pozastavení státní příslušníci dotčené třetí země povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum.

Členský stát, jenž v souladu s článkem 6 zavede nové výjimky z vízové povinnosti pro určitou kategorii státních příslušníků třetí země, které se týká akt, jímž se pozastavuje osvobození od vízové povinnosti, sdělí tato opatření v souladu s článkem 12.

▼ B

7. Před koncem doby platnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého podle odst. 6 písm. b) předloží Komise zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Ke zprávě může být připojen legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na dotčenou třetí zemi z přílohy II do přílohy I.

8. Jestliže Komise předložila legislativní návrh podle odstavce 7, může prodloužit platnost prováděcího aktu přijatého podle odst. 6 písm. a) tohoto článku nejvýše o dvanáct měsíců. Rozhodnutí o prodloužení platnosti prováděcího aktu se přijímá přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2.

Článek 9

1. Do 10. ledna 2018 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které posoudí účinnost mechanismu vzájemnosti stanoveného v článku 7, a v případě potřeby předloží legislativní návrh na změnu tohoto nařízení. Evropský parlament a Rada o tomto návrhu rozhodují řádným legislativním postupem.

2. Do 29. března 2021 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které posoudí účinnost mechanismu pozastavení stanoveného v článku 8, a v případě potřeby předloží legislativní návrh na změnu tohoto nařízení. Evropský parlament a Rada o tomto návrhu rozhodnou řádným legislativním postupem.

Článek 10

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 7 písm. f) je svěřena Komisi na dobu pěti let od 9. ledna 2014. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 6 písm. b) je svěřena Komisi na dobu pěti let od 28. března 2017. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

4. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7 písm. f) a v čl. 8 odst. 6 písm. b) kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

▼ B

5. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

6. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

7. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 písm. f) vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě čtyř měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

8. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 8 odst. 6 písm. b) vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví.

Článek 11

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 12

1. Členské státy sdělí ostatním členským státům a Komisi opatření, která přijaly na základě článku 6 do pěti pracovních dnů od přijetí těchto opatření.

2. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* pro informaci opatření sdělená na základě odstavce 1.

Článek 13

Tímto nařízením není dotčena pravomoc členských států v oblasti uznávání států a územních jednotek a cestovních pasů, cestovních dokladů a dokladů totožnosti vydávaných jejich orgány.

▼ B

Článek 14

Nařízení (ES) č. 539/2001 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 15

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

*PŘÍLOHA I***SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ, JEJICHŽ STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍCI JSOU
POVINNI MÍT PŘI PŘEKRAČOVÁNÍ VNĚJŠÍCH HRANIC
ČLENSKÝCH STÁTŮ VÍZUM**

1. STÁTY

Afghánistán
Arménie
Angola
Ázerbájdžán
Bangladéš
Burkina Faso
Bahrajn
Burundi
Benin
Bolívie
Bhútán
Botswana
Bělorusko
Belize
Konžská demokratická republika
Středoafriická republika
Kongo
Pobřeží slonoviny
Kamerun
Čína
Kuba
Kapverdy
Džibutsko
Dominikánská republika
Alžírsko
Ekvádor
Egypt
Eritrea
Svazijsko (eSwatini)
Etiopie
Fidži
Gabon
Ghana
Gambie
Guinea
Rovníková Guinea

▼ B

Guinea-Bissau
Guyana
Haiti
Indonésie
Indie
Irák
Írán
Jamajka
Jordánsko
Keňa
Kyrgyzstán
Kambodža
Komory
Severní Korea
Kuvajt
Kazachstán
Laos
Libanon
Srí Lanka
Libérie
Lesotho
Libye
Maroko
Madagaskar
Mali
Myanmar/Barma
Mongolsko
Mauretánie
Maledivy
Malawi
Mosambik
Namibie
Niger
Nigérie
Nepál
Omán
Papua-Nová Guinea
Filipíny
Pákistán
Katar
Rusko
Rwanda

▼B

Saúdská Arábie
Súdán
Sierra Leone
Senegal
Somálsko
Surinam
Jižní Súdán
Svatý Tomáš a Princův ostrov
Sýrie
Čad
Togo
Thajsko
Tádžikistán
Turkmenistán
Tunisko
Turecko
Tanzanie
Uganda
Uzbekistán
Vietnam
Jemen
Jižní Afrika
Zambie
Zimbabwe

2. ÚZEMNÍ A SAMOSPRÁVNÉ JEDNOTKY, KTERÉ NEJSOU UZNÁVÁNY JAKO STÁT NEJMÉNĚ JEDNÍM Z ČLENSKÝCH STÁTŮ

- Kosovo, jak bylo vymezeno rezolucí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů č. 1244 ze dne 10. června 1999
- Palestinská samospráva

PŘÍLOHA II

SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ, JEJICHŽ STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍCI JSOU OD VÍZOVÉ POVINNOSTI OSVOBOZENI PŘI PŘEKRAČOVÁNÍ VNĚJŠÍCH HRANIC ČLENSKÝCH STÁTŮ PRO POBYTY, JEJICHŽ CELKOVÁ DÉLKA NEPŘEKROČÍ 90 DNŮ BĚHEM JAKÉHOKOLIV OBDOBÍ 180 DNŮ

1. STÁTY

Bývalá jugoslávská republika Makedonie ⁽¹⁾

Andorra

Spojené arabské emiráty ⁽²⁾

Antigua a Barbuda

Albánie ⁽¹⁾

Argentina

Austrálie

Bosna a Hercegovina ⁽¹⁾

Barbados

Brunej

Brazílie

Bahamy

Kanada

Chile

Kolumbie

Kostarika

Dominika ⁽²⁾

Mikronésie ⁽²⁾

Grenada ⁽²⁾

Gruzie ⁽³⁾

Guatemala

Honduras

Izrael

Japonsko

Kiribati ⁽²⁾

Svatý Kryštof a Nevis

Jižní Korea

Svatá Lucie ⁽²⁾

⁽¹⁾ Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů.

⁽²⁾ Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.

⁽³⁾ Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů vydaných Gruzii v souladu se standardy Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO).

▼ B

Monako
Moldavsko ⁽¹⁾
Černá Hora ⁽²⁾
Marshallovy ostrovy ⁽³⁾
Mauricius
Mexiko
Malajsie
Nikaragua
Nauru ⁽³⁾
Nový Zéland
Panama
Peru ⁽³⁾
Palau ⁽³⁾
Paraguay
Srbsko (s výjimkou držitelů srbských pasů vydaných srbským Koordinačním ředitelstvím (srbsky: *Koordinaciona uprava*)) ⁽²⁾
Šalamounovy ostrovy
Seychely
Singapur
San Marino
El Salvador
Východní Timor ⁽³⁾
Tonga ⁽³⁾
Trinidad a Tobago
Tuvalu ⁽³⁾
Ukrajina ⁽⁴⁾

▼ M1

Spojené království (s výjimkou britských státních příslušníků uvedených v části 3)

▼ B

Spojené státy
Uruguay
Svatý stolec
Svatý Vincenc a Grenadiny ⁽³⁾
Venezuela

▼ M2

Vanuatu ⁽⁵⁾

▼ B

Samoa

⁽¹⁾ Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů vydaných Moldavskem v souladu se standardy Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO).

⁽²⁾ Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů.

⁽³⁾ Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.

⁽⁴⁾ Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů vydaných Ukrajinou v souladu se standardy Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO).

⁽⁵⁾ Osvobození od vízové povinnosti pro všechny státní příslušníky Vanuatu se pozastavuje od 4. února 2023 do 3. srpna 2024.

▼B

2. ZVLÁŠTNÍ SPRÁVNÍ JEDNOTKY ČÍNSKÉ LIDOVÉ REPUBLIKY
 - ZSJ Hongkong ⁽¹⁾
 - ZSJ Macao ⁽²⁾
3. ►**M1** BRITŠTÍ STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍCI, KTERÍ NEJSOU BRITSKÝMI OBYČANY ◀
 - Britští státní příslušníci (v zámoří) (British Nationals (Overseas))
 - Občané britských zámořských území (British Overseas Territories Citizens)
 - M1** K těmto územím patří Anguilla, Bermudy, Britské indickooceánské území, Britské Panenské ostrovy, Britské území v Antarktidě, Falklandské ostrovy, Jižní Georgie a Jižní Sandwichovy ostrovy, Gibraltar ⁽³⁾, Kajmanské ostrovy, Montserrat, Pitcairn, Svatá Helena, Ascension a Tristan da Cunha, a Ostrovy Turks a Caicos. ◀
 - Britští občané v zámoří (British Overseas Citizens)
 - Osoby pod britskou ochranou (British Protected Persons)
 - Poddaní britské koruny (British Subjects)
4. ÚZEMNÍ A SAMOSPRÁVNÉ JEDNOTKY, KTERÉ NEJSOU UZNÁVÁNY ZA STÁT NEJMÉNĚ JEDNÍM Z ČLENSKÝCH STÁTŮ
 - Tchaj-wan ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele pasu „Hong Kong Special Administrative Region“.

⁽²⁾ Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele pasu „Região Administrativa Especial de Macau“.

⁽³⁾ Gibraltar je kolonií Britské koruny. Mezi Španělskem a Spojeným královstvím panuje ohledně svrchovanosti nad Gibraltarem spor, který je třeba řešit s ohledem na příslušné rezoluce a rozhodnutí Valného shromáždění OSN.

⁽⁴⁾ Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele tchajwanských pasů, které obsahují číslo průkazu totožnosti.

PŘÍLOHA III

ZRUŠENÉ NAŘÍZENÍ A SEZNAM JEHO NÁSLEDNÝCH ZMĚN

Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 (Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1)	
Nařízení Rady (ES) č. 2414/2001 (Úř. věst. L 327, 12.12.2001, s. 1)	
Nařízení Rady (ES) č. 453/2003 (Úř. věst. L 69, 13.3.2003, s. 10)	
Akt o přistoupení 2003, příloha II bod 18 písm. B	
Nařízení Rady (ES) č. 851/2005 (Úř. věst. L 141, 4.6.2005, s. 3)	
Nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1)	Pouze čl. 1 odst. 1 jedenáctá odrážka, pokud jde o nařízení (ES) č. 539/2001, a bod 11 písm. B odst. 3 přílohy
Nařízení Rady (ES) č. 1932/2006 (Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 23)	
Nařízení Rady (ES) č. 1244/2009 (Úř. věst. L 336, 18.12.2009, s. 1)	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1091/2010 (Úř. věst. L 329, 14.12.2010, s. 1)	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1211/2010 (Úř. věst. L 339, 22.12.2010, s. 6)	
Nařízení Rady (EU) č. 517/2013 (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 1)	Pouze čl. 1 odst. 1 písm. k) čtvrtá odrážka, a bod 13 písm. B odst. 2 přílohy
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 610/2013 (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 1)	Pouze článek 4
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1289/2013 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 74)	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 259/2014 (Úř. věst. L 105, 8.4.2014, s. 9)	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 509/2014 (Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 67)	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/371 (Úř. věst. L 61, 8.3.2017, s. 1)	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/372 (Úř. věst. L 61, 8.3.2017, s. 7)	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/850 (Úř. věst. L 133, 22.5.2017, s. 1)	

PŘÍLOHA IV

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 539/2001	Toto nařízení
Článek -1	Článek 1
Čl. 1 odst. 1 první pododstavec	Čl. 3 odst. 1
Čl. 1 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 3 odst. 2
Čl. 1 odst. 2 první pododstavec	Čl. 4 odst. 1
Čl. 1 odst. 2 druhý pododstavec návětí	Čl. 4 odst. 2 návětí
Čl. 1 odst. 2 druhý pododstavec první odrážka	Čl. 4 odst. 2 písm. a)
Čl. 1 odst. 2 druhý pododstavec druhá odrážka	Čl. 4 odst. 2 písm. b)
Čl. 1 odst. 2 druhý pododstavec třetí odrážka	Čl. 4 odst. 2 písm. c)
Čl. 1 odst. 3	Článek 5
Čl. 1 odst. 4	Článek 7
Článek 1a odst. 1 a 2	Článek 8 odst. 1 a 2
Článek 1a odst. 2a	Článek 8 odst. 3
Článek 1a odst. 2b	Článek 8 odst. 4
Článek 1a odst. 3	Článek 8 odst. 5
Článek 1a odst. 4	Článek 8 odst. 6
Článek 1a odst. 5	Článek 8 odst. 7
Článek 1a odst. 6	Článek 8 odst. 8
Článek 1b	Článek 9 odst. 1
Článek 1c	Článek 9 odst. 2
Článek 2	Článek 2
Článek 4	Článek 6
Článek 4a	Článek 11
Článek 4b odst. 1 a 2	Článek 10 odst. 1 a 2
Článek 4b odst. 2a	Článek 10 odst. 3
Článek 4b odst. 3	Článek 10 odst. 4
Článek 4b odst. 3a	Článek 10 odst. 5
Článek 4b odst. 4	Článek 10 odst. 6
Článek 4b odst. 5	Článek 10 odst. 7
Článek 4b odst. 6	Článek 10 odst. 8
Článek 5	Článek 12
Článek 6	Článek 13
Článek 7	Článek 14
Článek 8	Článek 15
Příloha I	Příloha I
Příloha II	Příloha II
—	Příloha III
—	Příloha IV